

отъ елени ако иматъ предводителъ лъвъ, отколкото воинство отъ лъзове съ предводителъ еленъ“.

Агесилай царь лакедемонский казва че отъ командарътъ се изискватъ дѣвъ нѣща: да има дѣрзостъ противъ неприятеля и да внимава какъ и отгдѣ да удари на него.

Твърдѣ голѣмо значение има присѫтствието на бойното поле и на господаря. Въ старитѣ врѣмена рѣдки сѫ били слу-чайтѣ, щото господаря да отсѫтствова отъ бойното поле. Сѫщо и турскитѣ царе сами сѫ предвождали войската си. А въ тѣзи войни, султана, въ манифеста си при прогласяванието на войната, ако и да казваше че нѣма да се отдѣли отъ своята войска до послѣдния денъ на сражението, обаче и кракътъ си неотмѣсти изъ Цариградъ.

Антигонъ II царь македонский когато искалъ да се срази съ войската на царь Птоломея, който не билъ на бойното поле наедно съ ней, нѣкои съвѣтвали Антигона да не влиза въ бой, защото неприятелската войска била по голѣма. Нѣ той отговорилъ: „моето присѫтствие при войската е много по силно отъ многочисленната неприятелска войска въ отсѫтствието на Птоломея.“

Младия персийски царь Киръ като почналъ война съ неприятели, единъ отъ велможитѣ именуемъ Клеаръ, съвѣтвалъ Кира да застане на затулено отъ неприятеля място, нѣ той му отговорилъ: „Клеаре, ти ме съвѣтвашъ на онова което да ме прѣстави, че не съмъ достоенъ за царь“. Така сѫщо и русскитѣ полководци при сражението всякой пътъ на чело стояли, а пѣкъ турскитѣ, освѣнъ Османъ паша всички други издалечъ давали заповѣдите си.

Най-послѣ русскитѣ полководци сѫ били хора опитни и всички почти съ прѣминжти години. Въ много войни участвовали. Калени и прѣкали. Съ много ордени за „храбростъ“ наградени. Мнозина отъ тѣхъ получили златна сабя прѣстенъ съ брилянти и други скъпоцѣнни подаръци.

Ний ще посочимъ годините на нѣкои отъ онѣзи които сѫ играли по важна роля въ войната, като кажемъ, че постаритѣ отъ тѣхъ по-забелѣжителни дѣла сѫ извѣриши:

	Роденъ
Ген.-майоръ О. Е. Раухъ	1834
Ген.-майоръ Н. П. Столѣтовъ	1833
Полковн. Ю. Е. Розенбомъ	1829